

Bödöcs Tibor

ALÉB SAVMAH: A SZALONNÁRÓL (MÉG EGYSZER)

„Hermesz ktaioi umpataio!”

„Ez nem paródia, PARÓDIA!”

„Apa odaégette a szalonnáját.

Én nem.

Aztán cseréltünk.

Odaégett a szalonnám.”

(Svéd gyerekvers)

„Felkereste a tanítvány a Mestert, és megkérdezte:

– Ehetek én szalonnát, Mester?

– Mi az a szalonna?

Egy másik alkalommal ezt akarta megtudni:

– Mikor jó a tűz?

– Ha nem tudod, ne kérdezd!

Majd a röhögéstől megfulladt.

(Délkelet-kínai kóanok)

„Elég a mottókból!”

(Balzac)

Szalonnázni annyi, mint szalonnázni. És több. A görögök, Szókratészig, tudták ezt. Igaz, rosszul. Abban minden szent irat megegyezik, hogy az Aranykorban nem volt halászléköcka. Legalábbis ritkán használták.

A hagyomány szerint a misztika a sült paprikával kezdődik, csak erről gyakran elfeledkezünk!

A büntudatnak nem a szalonnaszazon kellős közepén van itt az ideje, az örökkévalóságot nem érintik a szívkoszorúér-problémák. A koleszterin elleni harc: száználmas vegetáriánus-ressentiment. Könyörtelen, korlátolt, kapzsi, kukacoskodó, katakomba kuckótojás! A pokolban csak bolti szalonna van, rozskenyérrrel. Jézus mondta a tanítványoknak a halpucolásról szóló példabeszédben: „Sajnálom őket, kiknek nincsen tokájuk!” Emlékszünk még, mit vágott Arisztotelész Platón fejéhez: „Szere-

tem az igazságot, de a szaftot jobban!” „A jó szalonna böjt idején is fogyasztható, csak nem kell hangoztatni” – írja már Szent Pál is a denverieknek szóló, százhatvanadik levélben.

Hérakleitosz szerint a lélek széle zsíros. („Fatai, maika, limpio!”) Ez egyszerűbb, mint az egyszerű, mégsem látja a modern ember az erdőtől a gyújtóst. Freud semmit sem tud a szalonnapörcről, de Jung sem! Kizárólag a női seggről szabadna írni!

Madárdal, barackillat, pipadohány. Ülök a meggyfa alatt, és a szalonnáról gondolkodom. Vagy a szalonna gondolkodik rólam. Vagy én vagyok a meggyfa. Nem mindegy? Pacsirta, alkony, ribizlibor, szarka-marka.

Szalonnát sütni július 13-án, 21:14-kor kell. A régiek ezt tették. Minden más: lélekrontás, teremtésrombolás, hagyománytiprás, létpusztítás: „carpulgá e carpulgalus!” (Coitus Hipercampus, 4/34, A kicsinyes kis trákokról) Vagy van otthon szalonnád, vagy nincs. Mindenesetre az aszkéta vágjon vékonyabb szeletet. Aki pedig abálni akar, abáljon, abálhat.

2600 éve történt valami a szalonnázás körül, azóta a süllyedés: folyamatos. Van, aki nem tesz rá hagymát. Lelke rajta. Számunkra az ilyen elveszettnek tekinthető.

Van, aki Mája fátylától nem látja a bürkét. Ezzel sincs dolgunk.

A salátában nincs morál! Szubsztanciával még senki nem lakott jól.

Aki szerint a szalonnán kívül más is létezik: káprázatok foglya. Hiszen a bölcs tudja, hogy ahol angyalok szalonnáznak, nem veszhet kárba egyetlen zsírcsepp sem. A bölcsesség nem kimondható, ideális parázs nem létezik.

Ha este szalonnát sütsz, s előtte délben nem ettél halat: rohadj meg!

Anus Palimpex Turbo Diesel írja a hekatalai töredékekben: gondozzátok köszvényeitek! Ha ezt nem érted, menj vissza human resources managernek, és add vissza a bicskám!

A zsírcsepegést nem nem akarni: ugyanaz, mint akarni, hogy ne. („Carlavial mundi!”) Az archaikus ember nem a szalonnáért szalonnázott. („Wirgháoio pirlipoioa!”). Az individuális, újkori ember alszik: soha nem fog jó nyársat találni. („Niarsin limba, niarsun lai.”) Szent Clitoris története erről szól: szeresd a gyűlölködőket gyűlölőket!

Egyszer láttam egy marxistát szalonnázni: brrrrrr!

Mit igyak a szalonnához? – kértem tanácsot magamtól végül, míg egy pillangó szállt le a térdemre.

Borozás közben az ember: isteni, ha lsten borozik: emberi.

Ahány női mell, annyi rizling. A tramini kacagó pincérlány, kinek jól áll, ha molett, de azért kevesebb rúzs több lenne. A krimi az irodalom rozéfröccse. A chardonnay cisz-moll egy hamis zongorán. A furmint moll, az aszú dūr. Megkülönböztetek allegro és adagio ivást. Ismerem a wagneri és a sanzon típusú másnapot. Igyál, amit akarsz! – s a pillangó elröppent.

A jó szalonnához nem kell sok, csak még pár jó tanács. („Ne kövessetek!”)

Sütés közben tarts a zsebedben két szem fügét, de ne egyél belőle!

A tálalásnál nem kell perzsául énekelni, de ajánlott!

Ha nem mész el minden nap egy egresbokor mellett, nem élsz!

Hajnalban lucernát kell rágni, nincs más út!

Elköltözni Tibetbe, és 40 évig a petrezselyemre gondolni: az élet helyett: lét!

Bödöcs Tibor (Zalaegerszeg, 1982) Karinthy-gyűrés humorista.
Állítása szerint Szókratész, Jézus és ő: nem ír. Ez mostantól nem igaz.